

Med hensyn til det i forslaget § 46, stk. 1, nr. 2, omtalte forbud mod beplantning eller hegning inden for strandbyggelinjen, bortset fra hegning på land- og skovbrugsejendomme, fremgår det af ministerens redegørelse, at bestemmelsen må ses som et led i bestræbelserne for at opnå en kontrol med udviklingen inden for denne zone. Den ønskede kontrol tager sigte på sådanne foranstaltninger, som ændrer den bestående tilstand, og altså ikke på en genplantning af træer endsige af marehalm. I det omfang, klitformationer eller andre landskabslementer, f. eks. på grund af den for almenheden hjemlede fri færdsel, står i fare for at blive ødelagt, eller andre særlige forhold gør sig gældende, har ministeren udtalt som sin opfattelse, at fredningsnævnene vil være indstillet på dels de fornødne dispensationer fra beplantningsforbuddet i § 46 og dels eventuelle inddrivninger i opholdsretten i medfør af § 54, stk. 4.

Udvalget har endvidere været enig om, at den i forhold til det i folketingsåret 1967-68 fremsatte lovforslag foretagne udvidelse fra 40 til 50 m af den zone fra en beboelsesbygning, hvori almenheden ikke må opholde sig på strandbredden, må anses for et rimeligt skridt for at tilgodese hensynene til beboerne af de mest kystnære beboelsesejendomme.

Begrebet „kortvarigt ophold“ i samme bestemmelse har været genstand for en række overvejelser, og der har i henvendelsen fra enkeltpersoner og organisationer været fremsat ønsker om at få udeladt ordet „kortvarigt“ eller at få det erstattet med et bestemt timetal. Det har imidlertid ikke været muligt at finde et bedre udtryk, men i anledning af ministerens bemærkninger om rækkevidden af ordene „kortvarigt ophold“ ønsker et flertal (udvalget med undtagelse af Vivike) at give udtryk for den opfattelse, at den i nærværende forslag anvendte formulering ikke hjemler, at man i almindelighed kan udstrække et ophold til en hel dag. Et *mindretal* (Vivike) stiller nedenstående ændringsforslag nr. 18, hvorefter „kortvarigt ophold“ ændres til: „ophold i dagtimerne“.

Det har fra flere sider over for udvalget været påpeget, at den udvidede opholdsret kan medføre særlige problemer for visse ejere, således for børnehjem, skoler og

hospitaller. Udvalget har i denne forbindelse bemærket sig den i § 54, stk. 4, anførte hjemmel for fredningsnævnet til i særlige tilfælde at gøre undtagelser fra reglen i stk. 1. Man er fra udvalgets side enig i, at der ikke i loven bør indføres særlige undtagelsesbestemmelser for disse mangeartede grupper af institutioner med deres forskellige ønsker og behov, men at man i hvert enkelt tilfælde i givet fald må rette henvendelse til fredningsnævnene for at opnå særlige ordninger. Udvalget kan tilslutte sig det i den givne anledning af ministeren under nr. 29 fremsatte ændringsforslag, hvorefter de bestemmelser, som fredningsnævnene allerede har truffet i medfør af den gældende lovs § 23, stk. 3, til særlig beskyttelse af sådanne institutioner m.v., bevarer deres gyldighed, indtil fredningsnævnet eller overfredningsnævnet måtte træffe anden bestemmelse.

En anden gruppe tilfælde, hvor særlige forhold kan gøre sig gældende, udgør de klitarealer uden for de af sandflugtslovgivningen omfattede områder, som ved en mere intens benyttelse bliver udsat for nedslidning eller nedbrydning. Også her finder man, at det fornødne hensyn må tages under fredningsnævnens administration af dispensationsreglen.

Der har i en række henvendelser været fremført betænkeligheder med hensyn til, at publikums adfærd skulle medføre gener, når den nugældende ret til gående færdsel blev udvidet til også at omfatte ophold. Ministeren har i denne forbindelse henvist til en række generelle bestemmelser i gældende love og bekendtgørelser m.v., der vil kunne medtages i et standardordensreglement, således straffelovens bestemmelser om ildspåsættelse, tyveri og hærværk, jagtlovens om jagt og uvedkommendes færdsel med skydevåben og fangstredskaber på fremmed jagtterræn, nærværende lovforslags bestemmelse om henkastning af affald på fremmed ejendom foruden normalpolitivedtægten af 1968. Specielt med hensyn til støjende adfærd henvises til normalpolitivedtægten § 9.

Det har været overvejet, om politiet i videre omfang skulle varetage administrationen af spørgsmålene om udøvelsen af retten til færdsel, ophold og badning, men udvalget er enig med ministeren i, at poli-